

[Undervisningsministeren.]

bemærkningerne lægges op til en form for indoktrinering, og her kan og vil venstre ikke være med, og umiddelbart efter fortsatte jeg (Folketingstidende 1972-73, sp. 4884):

„I dette besynderlige udvalg skal man altså se på, om bøgerne indeholder nogle fremstillinger, som er udtryk for en ensidig eller en forældet opfattelse, eller ting, som kan give eleverne et fortegnat billede af væsentlige samfundsforhold, og man skal undersøge, om sådanne beskrivelser og vurderinger i bøgerne kan medvirke til at fastholde traditionelle livsholdninger og adfærdsmønstre i strid med en i øvrigt ønskelig udvikling. Det kan vi ikke være med til, her siger vi fra.“

Herefter kan ingen vist være i tvivl om, at tanken med dette analyseudvalg har jeg ingen forpligtelser over for. Jeg vil blot hertil føje, at jeg synes nok, det måtte være meget svært at finde frem til nogle mennesker, som var så kompetente, at de skulle være i stand til at sige ud fra de ting, der stod i bøgerne, om det var traditionelle livsholdninger, og om det var noget, som var i strid med en ønskelig udvikling i samfundet. Hvem bestemmer, hvad der er ønskeligt i samfundet? Det mener jeg ikke vi skal have nogle ganske bestemte til at sidde i et udvalg og gøre.

Jeg skal for fuldstændighedens skyld tilføje, at der i undervisningsudvalget var almindelig betænkelighed ved ideen, en betænkelighed, som tydeligt kom til udtryk i et afsnit i udvalgsbetænkningen over lovforslaget, hvor der netop blev sagt, at de sidste ord, som jeg her har angrebet, ville udgå af dette kommissorium.

Så vil jeg gerne sige til fru Ritt Bjerregaard når der i indlægget bliver sagt, at igennem de sidste 50 år har socialdemokratiske og radikale undervisningsministre garanteret en tryk og stabil udvikling, når det drejer sig om undervisnings- eller uddannelsessektoren, at jeg ved godt, hvad der har siddet af socialdemokratiske og radikale undervisningsministre, og jeg ved også, hvilket godt arbejde der er blevet gjort, men det er forkert at udelade og overhovedet ikke nævne, at i den uddannelsespolitik, i den skolepolitik, der igennem alle årene er blevet ført herhjemme, har der været et godt samarbejde også med venstre, det skal

blot lige tilføjes for retfærdighedens skyld. Det burde fru Ritt Bjerregaard vide, hvis hun har forsket, at venstre altid har været med i skoledebatten og altid har været med til at præge lovgivningen herhjemme. Det er blot for at gøre det korrekt. Måske er det en forglemmelse.

Så vil jeg gerne sige følgende, og det skal også være et svar til kommunisterne, fordi det stemmer meget overens, det, der bliver sagt fra kommunistisk side, og det, fru Ritt Bjerregaard var inde på, idet man klart og tydeligt siger, at med den debat, der har været nu om indoktrinering, har man ganske simpelt lagt en bestemt gruppe — og så nævner man marxisterne — for had: så skulle jeg have sagt, at det var den gruppes skyld, at der er vanskeligheder i folkeskolen i dag, jeg skulle have sagt, at det er denne gruppes skyld, at der er disciplinære vanskeligheder i folkeskolen, jeg skulle have sagt, at det er denne gruppes skyld, at der er hærværk i skolen. Det har jeg aldrig nogen sinde sagt. Det synes jeg dog er hårdt at sige på denne måde.

Til hr. Poulsgaard vil jeg gerne sige, at jeg deler ikke denne skræk for, at forældrene skal sidde og samtale med lærerne, tværtimod mener jeg, det er særdeles vigtigt, at vi — som jeg har sagt ved flere lejligheder — har den nære kontakt, at vi har de mange samtaler imellem skolen og hjemmet, og jeg mener bestemt ikke, at forældrene på nogen som helst måde behøver at være utrygge for at fremkomme med deres tanker over for lærerne, og jeg mener ikke — for så stor tillid har jeg netop til lærerne — at de taler i et pædagogisk sprog og fortsætter med at tale i et pædagogisk sprog så svært og så uforståeligt, at det afskrækker forældrene. For vi må jo ikke glemme, at langt, langt den overvejende del af lærerne er meget interesseret i at have et godt samarbejde med forældrene, der sender børnene til folkeskolen; derfor skal man altså ikke holde sig tilbage, man skal frit komme frem med sin mening, så vil lærerne også være indstillet på at gå ind i en dialog med forældrene.

Så vil jeg vende mig til hr. Freddy Madssen og sige, at jeg synes nok, nogle af de ord, der blev valgt, rammer helt ved siden af. Der er naturligvis ikke tale om nogen klapjagt på anderledes tænkende. Vi lever heldigvis i Danmark i et demokratisk sam-